

РЕШЕНИЕ

№ 4727

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2159** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. А. Б. с ЕГН [ЕГН] срещу решение №2153- 21-33 от 10.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/65 от 27.08.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.- град, и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл. 69, ал.1 и чл. 68, ал. 1 - 3 от КСО. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв.Д.. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

От фактическа страна.

Със заявление вх.№ 2113-21-6066 от 17.08.2021 г. С. А. Б. е направила искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/.

Въз основа на представените към заявлението документи, на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж в размер на 11 години, 09 месеца и 09 дни от първа категория труд и 20 години, 07 месеца и 12 дни от трета категория труд; общ осигурителен стаж, превърнат на основание чл. 104 от КСО към трета категория труд - 40 години, 02 месеца и 27 дни. Към датата на подаденото заявление С. Б. е на възраст 52 години и 24 дни и има сбор от осигурителния стаж и възрастта: 92 г., 03 мес. и 21 дни.

С потвърденото с оспореното решение разпореждане № [ЕГН]/65/ 27.08.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е постановен отказ за отпускане на С. А. Б. на лична пенсия за ОСВ на основание чл.69б, ал.1 от КСО и чл.68, ал.1- 3 от КСО, тъй като не отговаря на законовото изискване по чл.69б, ал.1 за наличие сбор от осигурителния стаж и възрастта 94, както и на предпоставките по чл.68, ал.1-3 от КСО за навършена изискуема възраст.

При преценка правото на пенсия осигурителният стаж на жалбоподателката за периода 22.03.1988 г.- 31.12.1999 г. вкл. /11 години, 9 месеца и 9 дни/, положен като контролор по качество в [фирма]- О. е категоризиран от първа категория труд по т.би, б”р” от действащия до 01.01.2000 г. Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП/, а от 01.01.2000 г. до 01.07.2010 г. / с прекъсване/ - от трета категория труд по чл.3 от Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране /НКТП/, в сила от 01.01.2000 г. От трета категория труд по данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО е зачетен и осигурителният стаж за периода от 01.12.2007 г. до 06.01.2009 г. вкл., положен в [фирма].

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в изискуемите от закона форма и съдържание и при правилно приложение на материалния закон. В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения, обуславящи отмяната на оспорения акт.

В чл.69б, ал.2 КСО /в относимата редакция/ е регламентирано, че лицата по които са работили 15 години при втора категория труд придобиват право на пенсия, като се предвижда и изискване за определена различна възраст за мъжете и жените.

Спорният момент по делото е не какво е работила жалбоподателката, а къде и при какви условия е престирала труд и съответно как трябва да се категоризира той.

Действаща нормативна уредба за категоризиране на труда при пенсиониране за времето след 01.01.2000 г. е Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране /НКТП/ и Инструкция № 13 от 31.10.2000 г. за нейното прилагане.

Съгласно чл.3 от НКТП от трета категория труд при пенсиониране е трудът на невключените в чл.1 и 2 работници, специалисти и служители.

За да бъде категоризиран положения от жалбоподателката труд за претендираните

периоди от втора категория, следва да бъде безспорно доказано, че същият попада в обхвата на конкретна точка от чл.2 на НКТП.

Съгласно чл.2, т.б, б. ”в” от НКТП, по който Б. претендира да бъде категоризиран спорния осигурителен стаж, от втора категория при пенсиониране е трудът на работниците, извършващи обслужване, профилактика и ремонти на работно оборудване, технологични процеси и работни места в цеховете и участъците, обхванати в т.3, 4, 10, 15, 19 и 27 за времето, през което работят в тях.

Обхвата на НКТП и изискванията за категоризиране на труда на работещите в дейности, производства, работни места и професии се определя от Инструкция № 13 от 31.10.2000г. за прилагане на Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране /чл.1 от Инструкцията/.

В чл.9, ал.14 от Инструкция № 13/31.10.2000г. е посочено, че от втора категория по чл.2, т.б, б. ”в” от наредбата е трудът на работниците от самостоятелно обособени цехове /звена/ в предприятието или от външни за предприятието организации, осъществяващи обслужване, профилактика и ремонти на работно оборудване, технологични процеси и работни места в цеховете и участъците, обхванати в чл.2, т.3, 4, 10, 15, 19 и 27 НКТП, за времето, през което работят в тях. Цеховете /звената/ от съответното предприятие, както и външните за предприятието организации се обявяват в списък в ТП на НОИ.

Посочените разпоредби ясно определят задължителните предпоставки, които следва да са налице с оглед категоризиране на труда от втора категория труд: трудът да е положен в самостоятелно обособени цехове /звена/ в предприятието или от външни за предприятието организации, които извършват обслужване, профилактика и ремонти на работно оборудване, технологични процеси и работни места в цеховете и участъците, обхванати в чл.2. т. 3. 4. 10, 15, 19 и 27: да бъде доказано времето, през което лицето е работило при горните условия; обособените цехове /звена/ от съответното предприятие да са обявени в списък в ТП на НОИ.

В обхвата на чл.2, т.4 от НКТП са включени работници, инженерно-технически специалисти и ръководни служители до ръководител на цех включително при производството, леенето и пластичната обработка на металите без включените в чл.1, т.7.

В списъка към чл.2, т.4 от [фирма] са включени следните цехове, в които се извършва производство, леене и пластична обработка на метали : 1. А. завод, в т.2: Производство на агломерат /Цех “Шихтоподаване”, Цех “Агломерационен” - №1 и №2 и Цех “Прахоулавяне”; Производство на чугун, в това число: Цех “Доменни пещи”, Цех “Шихтоподаване и руден двор” и Цех “Депо, разливка и грануляция”; 2. Коксохимически завод /Въгледподготвителен цех и Коксов цех/; 3. Стоманодобивен завод /Конверторен стоманодобивен цех, Електропещен стоманодобивен цех, Цех “Подготовка на състави”, Цех “Преработка на метални отпадъци”, Цех “Ремонт на машини и съоръжения”; 4. Ф. завод /Цех “Пещен и разливка” и Цех “Газоочистка”; 5. Завод за горещо валцуване -1/ Цех “Нагревателни кладенци”, Цех “Стан-1250”, Цех “Стан 950/500”, Цех “Стан -250”(без участък “Експедиция”); 6. Завод за горещо валцуване-2 /Цех “Стан - 1700”/; 7. Ремонтномеханичен завод /Леярен цех и Ковашки цех/; 8. Завод за студено валцуване /Цех “Стан-1700” - Студено валцуване, в т.ч. участък “Прокатен” и Цех “Стан- 1200” - Студено валцуване, в т.ч. участък “Прокатен”/.

Съгласно чл.40, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/,

осигурителният стаж се установява с данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец.

По силата на чл.40, ал.3 от НПОС документите по ал.1 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

От образец УП-3 № 5330/03.09.2010 г. и УП-3 № 5333/03.09.2010 г., издадени от [фирма], О. и трудови книжки № 146 и № 146 - продължение, се установява, че Б. е работила на длъжност контролор по качество, инспектор качество суровини и металургична продукция в отдел „Технически контрол” на [фирма] от 22.03.1988 г. до 31.05.2010 г., като за част от този период : от 01.12.2007 г. до 06.01.2009 г. вкл. е преназначена в [фирма]. За периода от 31.05.2010 г. до 01.07.2010 г. на същата е изплатено обезщетение по чл.222, ал.1 от КТ.

Осигурителният стаж, положен в [фирма], О. и „Независима лаборатория за анализи — 2000” Е. за периода 01.01.2000 г. - 01.07.2010 г. правилно е зачетен от трета категория труд по чл.3 от НКТП по образец УП-3 № 5333/03.09.2010 г., издаден от [фирма], О. и данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО.

В чл.3 от Инструкция №13/31.10.2000г. е въведено задължение за работодателите при изготвяне на документи за осигурителен стаж да вписват съответната точка от НКТП, по която предлагат да се зачете осигурителният стаж на лицата. В изпълнение на това свое задължение, осигурителят [фирма] в образец УП-3 № 5333/03.09.2010 г. е посочил, че осигурителният стаж за претендиралите от жалбоподателката периоди е от трета категория труд по чл.3 от НКТП. Вписването съответства на подаваните ежемесечно данни от осигурителя в Регистъра на осигурените лица на НОИ за периода от 01.01.2000 г., съобразно които жалбоподателката е работила при условията на трета категория труд.

В хода на съдебното производство не се ангажираха доказателства, че за периодите, през които е работила на длъжност контролор по качеството и инспектор качество суровини и металургична продукция в отдел „Технически контрол” на [фирма], С. Б. е осъществявала ежедневно контрол върху продукцията в цеховете и звената на [фирма], обявени в списъка по чл.2, т.4 от НКТП. Изискването за точно определяне на времето, през което лицето е работило при коментираните условия следва от чл. 9, ал. 14 от Инструкция № 13 от 31.10.2000 г. за прилагане на НКТП, където ясно е посочено, че правоимащите по чл.2, т. 6, б. “в” от НКТП ползват правата по последната норма „за времето, през което работят“ в съответните цехове и участъци.

Предпоставките за категоризиране на труда от 01.01.2000 г. от втора категория труд по чл.2, т.6, б”в” от НКТП не се доказва от представените от [фирма] длъжностни характеристики. От същите не се установява, че работното място на жалбоподателката е било постоянно в Стоманодобивен завод - Конвекторен стоманодобивен цех и Електропещен стоманодобивен цех, каквито твърдения са изложени в жалбата, с оглед категоризиране на труда от втора категория труд по чл.2, т. 6, б. “в” от НКТП.

Представената в хода на съдебното производство длъжностна характеристика от 1998 г. е неотнормирана към спорния период.

В длъжностната характеристика от 28.09.2004 г. на контролор по качество в отдел „Технически контрол”, подчинен на директор по „Технически въпроси и технологично развитие”, като сфера на отговорност е посочено предметно-изпълнителски дейности, свързани с контрола на качеството на продукцията, произвеждана в СДП. От същата не се установява, че конкретното работно място на

жалбоподателката е в цех, включен в списъка по чл.2, т.4 от НКТП, нито се установява точното време, през което е работила в такъв цех.

Не следва да се цени като доказателство за категоризиране на труда от втора категория посоченото в молбата на синдика на [фирма], че от личното трудово досие на г-жа Б. се установява, че за периода от 01.01.2000 г. до 31.05.2010 г. същата е работила в стомано-добивно производство /С./, както че и двата цеха, намиращи се в С. - Конвекторен и Стоманодобивен са включени в списъка към чл.2, т.4 от НКТП. Следва да се отбележи, че в молбата неточно са отбелязани включените в списъка към чл.2, т.4 от НКТП цехове от Стоманодобивен завод. Освен длъжностните характеристики, към молбата не са представени никакви писмени доказателства, от които да се установява, че жалбоподателката е работила в конкретен цех в С., включен в списъка към чл.2, т.4 от НКТП, нито за конкретно време, през което е работила в такъв цех. Не са представени работни карти или други документи, от които безспорно да се установи точното работно място на жалбоподателката през спорния период. От друга страна, в молбата е посочено, че при извършване на трудовата си дейност г-жа Б. не е била в пряк досег с агрегатите за производство и разливане на разтопения метал.

От издадените при спазване на чл.40, ал.3 от НПОС документи въз основа на изплащателните ведомости /обр. УП-3 №5333/03.09.2010 г. и обр.УП-2 № 5329/03.09.2010 г., издадени от К. АД-О./ не се установява, че трудът на жалбоподателката като контролър по качество попада в обхвата на чл.2, т.6, б”в” от НКТП.

Изложените в жалбата аргументи, че трудът преди и след 01.01.2000 г. е полаган при еднакви условия на труд не е основание за категоризиране на труда от втора категория труд.

Различното категоризиране в отменения от 01.01.2000 г. ПКТП и действащата от 01.01.2000г. НКТП на полаган при сходни условия труд, е въпрос на нормативно уреждане, като категоризирането на труда се извършва съобразно действащата към момента на полагане на труда нормативна уредба. Определянето на категорията труд е от компетентността на съответното длъжностно лице от ТП на НОИ. Определяйки категорията труд, пенсионния орган е длъжен да изясни всички относими обстоятелства и с оглед на установената фактическа обстановка да приложи правните норми. В конкретния случай, съдът намира че правилно е било установен, както размера на трудовия стаж, така и неприложимостта на чл.69б ал.2 от КСО към конкретните факти установени от органа спрямо Б., а от там правилна е преценката, че исканата пенсия следва да бъде отказана, тъй като жалбоподателката няма 15 осигурителен стаж от втора категория труд.

Правилно е било преценено и че на основание чл.68 ал.1 и 2 КСО, Б. няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като няма навършени 61г. и бмесеца за жените за 2020г.

Мотивирано, правилно и законосъобразно се явява и Решението на Директора на ТП на НОИ с което е потвърдено Разпореждането на ТП - С. [населено място] „Пенсии“.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски се следват само на ответника, поради което и следва да се уважи искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът съобрази със сложността на производството.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Б. с ЕГН [ЕГН] срещу решение №2153- 21-33 от 10.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/65 от 27.08.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.- град, и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл. 69, ал.1 и чл. 68, ал. 1 - 3 от КСО.

ОСЪЖДА С. А. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град, сумата от 120 лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: